

вержени като тия герои. Тъй бихъ желалъ, като тѣхъ да бранимъ съ честь Исляма... Нека паднемъ на колѣне предъ героизма на тия юнаци и да имъ кажемъ лека прѣстъ!

(Всички падатъ на колѣне. Тржбата изсвирва за честь).

Мълчание.

(После всички ставатъ и въ редъ напуцатъ калето).

(Тишина).

(Бурята започва да отихва).

(Изъ камънитѣ, въ дъното изпъква сѣнката на Отецъ Паисий. Тя стои като вкаменена, шепнейки.

Сега азъ разбирамъ, че семето сѣто
Отъ мойта килия е вързало плодъ.
Че въ хали и бури е пазено свѣто
Отъ честнитѣ люди на българский родъ...
Сега ми просвѣтва на какви избрани
и смѣли герои — за подвигъ призванни —
сѣмъ правилъ завети: за честь, правдини...
Сега чакъ азъ виждамъ свѣтли бжднини!

Не съ думи хвалебни, не съ поклонъ, метани
възмездили бихме вамъ, дивни чеда!
Плътъта ви, че щѣла да нахрани врани
не е: ни позорна, ни черна беда!
Днесъ вихри вилнѣятъ; прекършатъ се клони
на джби вѣковни! Но ще дойде день
да се поразведрятъ тъмни небосклони
и врагътъ всесиленъ да бжде сразенъ.

Тогазъ това мѣсто отъ тъмна голгота —
Олтаръ ще да стане на свѣщенъ заветъ: —
на младитѣ съсъ гордостъ да сочимъ живота
и да се гордѣемъ съ васъ предъ цѣлий свѣтъ.